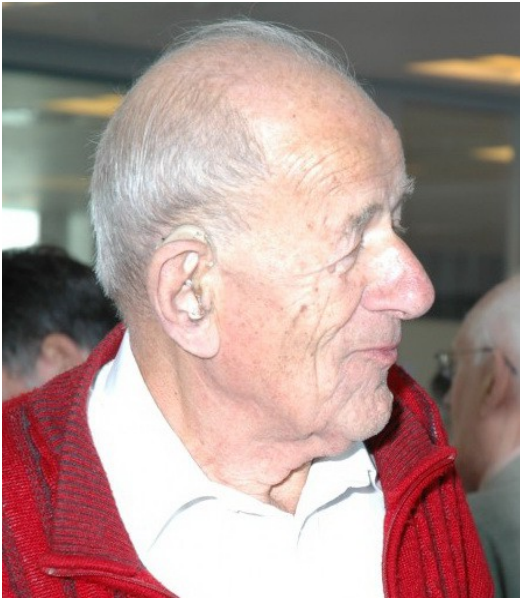

Rein Rumphorst

Uit het verhaal: [de stoel van Hajo Meyer](#) geschreven door Frits Dijkman.

Hajo Meyer nam afscheid in augustus 1984 met een prachtig en gedenkwaardig feest op het grasveld voor de boerderij.

Ik had intussen heel veel geleerd, één van mijn leermeesters is Rein Rumphorst geweest. Ik weet nog goed dat samen met Henk Derkx en Peter Verberne we waren begonnen met het opbouwen van een meetopstelling voor het meten van de rheologische eigenschappen van gesmolten kunststoffen (Philips maakte in die tijd al haar kunststof en metalen onderdelen zelf, binnen de PMF, de Plastics en Metaalwaren fabriek met vestigingen over de hele wereld) en dat we op een aardingsprobleem waren gestuit. Dus hulp ingeroepen, en de volgende dag kwamen Rein Rumphorst en Henk Sanders kijken. Rein nam me even apart en zei: “ik zeg je het je één keer, jij bent met iets bezig waar je geen verstand van hebt, er lopen hier heel veel vakmensen rond die je zo kunnen helpen, dus zeg het maar, wil het zelf doen, dan loop ik nu weg, of ik ga voor jou de

juiste mensen zoeken”.

De juiste persoon bleek hij zelf te zijn, gesecondeerd door Henk Sanders. Ik heb zijn boodschap nooit vergeten en Rein is een vriend voor het leven geworden. Het ontwikkelen van de juiste sturingselektronica kostte enige tijd, Rein had een loopjongen nodig voor de onderdelen, en zonder verdere discussie moest ik dat zijn. Ik herinner me nog de vele uren achter de opstelling, het groeien van het aantal componenten rondom een operationele versterker en de eindeloze gesprekken tijdens het solderen en testen over Immanuel Velikovsky en de andere boeken die Rein verslond in de tijd dat hij niet op het Nat.Lab. werkte (dus 's avonds en in het weekeinde).

Ik kwam hem een paar jaar geleden nog tegen, in zijn witte overhemd, het boord los, de mouwen opgestroopt, bezig met experimenten op een hoogvermogen plasma opstelling van de Technische Universiteit Eindhoven. Heel genoeglijk was het om hem weer te zien op de gepensioneerdendag op 14 november 2016. De les van Rein betrof de samenhang in het Nat.Lab. van toentertijd, de onzichtbare maar vanzelfsprekende symbiose tussen de onderzoekers en de vakmensen uit de diensten.